

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 933/2008,**annettu 23 päivänä syyskuuta 2008,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 21/2004 liitteen muuttamisesta eläinten tunnistimien ja siirtoasiakirjojen sisällön osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta 17 päivänä joulukuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 21/2004⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 21/2004 säädetään, että kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä kyseisen asetuksen säännösten mukaisesti.
- (2) Järjestelmä käsittää seuraavat neljä osaa: tunnistimet, joilla kukin eläin voidaan tunnistaa, kullakin tilalla pidettävä ajantasainen rekisteri, siirtoasiakirjat ja keskusrekisteri tai atk-pohjainen keskustietokanta. Eri osia koskevat vaatimukset vahvistetaan asetuksen liitteessä.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 21/2004, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1560/2007⁽²⁾, mukaan elektroninen tunnistaminen on pakollista 31 päivästä joulukuuta 2009.
- (4) Komissio antoi 17 päivänä marraskuuta 2007 neuvostolle kertomuksen lampaiden ja vuohien elektronisen tunnistamisen soveltamisesta⁽³⁾. Kertomuksen päätelmien mukaan jäsenvaltioille olisi annettava lupa hyväksyä tietyissä olosuhteissa myös uudentyypisiä tunnistimia lampaiden ja vuohien tunnistamista varten.
- (5) Elektroniseen tunnistamiseen liittyvä tekniikka on kehittynyt. Sen vuoksi on aiheellista muuttaa tunnistimille

asetuksessa (EY) N:o 21/2004 vahvistettuja vaatimuksia, jotta erilaisia teknisiä ratkaisuja voitaisiin sallia nykyistä laajemmin. Kyseisessä asetuksessa tarkoitetuiksi tunnistimiksi olisi sallittava myös hiljattain kehitetyt tunnistimet, kuten injektoitavat tunnistimet ja vuohiseen kiinnitettävä elektroninen merkki. Uusien tunnistimien käyttö olisi kuitenkin rajoitettava maan sisäisiin siirtoihin, koska niiden käytöstä on vielä saatava lisää käytännön kokemuksia. Koska elektronista tunnistinta käytetään tulevaisuudessa ensimmäisenä tunnistimena, jäsenvaltioille olisi annettava nykyistä enemmän liikkumavaraa perinteisten tunnistimien käytössä toisena tunnistimena. Asetuksen liitteen A osaa olisi muutettava tämän mukaisesti.

- (6) Asetuksen (EY) N:o 21/2004 liitteen B osassa vahvistetaan, mitä tietoja kullakin tilalla pidettävään ajantasaiseen rekisteriin on sisällytettävä. Osa tiedoista on saatavilla ainoastaan syntymätilalla. Hallinnollisen työn keventämiseksi on aiheellista muuttaa liitteen kyseistä osaa.
- (7) Asetuksessa (EY) N:o 21/2004 säädetään, että elektroninen tunnistaminen on pakollista 31 päivästä joulukuuta 2009 kaikille kyseisen päivän jälkeen syntyneille eläimille. Ensimmäisen vuoden aikana 31 päivän joulukuuta 2009 jälkeen suurin osa eläimistä tunnistetaan kuitenkin ainoastaan perinteisten tunnistimien avulla, sillä ne ovat syntyneet ennen kyseistä päivää. Mainitun vuoden aikana elektronisilla ja muilla tunnistimilla varustettuja eläimiä siirretään ja niitä käsitellään yhdessä.
- (8) Muilla kuin elektronisilla tunnistimilla varustettujen eläinten yksilölliset koodit voidaan kirjoittaa ainoastaan käsin. Muiden kuin elektronisten tunnistetietojen manuaalinen kirjaaminen vaatii eläinten pitäjiltä paljon työtä, ja se muodostaa mahdollisen virhelähteen. Olisi myös työlästä erottaa erilleen ne muutamat eläimet, joilla on elektroninen tunnistin, ja kirjoittaa niiden yksilölliset koodit. Paljon työtä merkitsisi myös kehotus asentaa elektroninen luku-järjestelmä yksilöllisten koodien lukemista varten, sillä suurimmalla osalla siirrettävistä eläimistä tunnistus tapahtuisi edelleen perinteisten muiden kuin elektronisten korvamerkkien avulla. Tämän vuoksi ajankohtaa, jona siirtoasiakirjoissa on ilmoitettava eläinten yksilölliset koodit, olisi lykättävä siksi, kunnes merkittävä osa lampaista ja vuohista on varustettu elektronisilla tunnistimilla. Samaa päätelmään tultiin myös lampaiden ja vuohien elektronisen tunnistamisen soveltamisesta annetussa komission kertomuksessa.

⁽¹⁾ EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8.⁽²⁾ EUVL L 340, 22.12.2007, s. 25.⁽³⁾ KOM(2007) 711.

- (9) Tästä syystä on aiheellista lykätä ajankohtaa, jona siirtoasiakirjoissa on ilmoitettava kunkin eläimen yksilöllinen tunnistuskoodi, 1 päivään tammikuuta 2011. Tämän vuoksi olisi asetuksen (EY) N:o 21/2004 liitteen C osan 2 kohdassa tarkoitettua siirtoasiakirjoihin sovellettavaa päivämäärää muutettava vastaavasti.
- (10) Eläinten yksilöllisten koodien merkitsemistä siirtoasiakirjoihin koskevan vaatimuksen yhteydessä olisi otettava huomioon ennen 1 päivää tammikuuta 2010 syntyneiden eläinten erityistilanne. Niiden siirtoon teuraaksi liittyy vain vähän riskejä, eivätkä nämä riskit riitä perusteeksi lisätä hallinnollista työtä kyseisen vaatimuksen vuoksi. Suoraan teurastamoon siirrettävät eläimet olisi sen vuoksi vapautettava kyseisestä vaatimuksesta riippumatta siitä, milloin eläimet siirretään.
- (11) Vaikka merkittävä osa lampaista ja vuohista olisi vielä vuonna 2011 ennen 1 päivää tammikuuta 2010 syntyneitä, niiden siirtoihin liittyvät riskit vähenisivät 31 päivään joulukuuta 2011 asti jatkuvasti samassa suhteessa kuin kyseisten eläinten lukumäärä vähenee. Sen vuoksi kyseisten eläinten siirrot olisi vapautettava 31 päivään joulukuuta 2011 asti vaatimuksesta, jonka mukaan siirtoasiakirjoihin on merkittävä eläinten yksilölliset koodit. Tämän jälkeen ylivoimaisesti suurin osa lampaista ja vuohista olisi tunnistettu elektronisesti ja manuaalista kirjaamista tarvittaisiin enää harvoissa tapauksissa, sillä se koskisi ainoastaan toisille tiloille mutta ei teurastamoihin siirrettäviä vanhoja eläimiä. Näin manuaalisesta kirjaamisesta eläinten pitäjille 31 päivän joulukuuta 2011 jälkeen aiheutuva työ määrä sekä mahdolliset virhelähteet pysyisivät hyväksyttävällä tasolla.
- (12) Tästä syystä on aiheellista antaa tietyt siirtymäsäännökset, joita sovellettaisiin järjestelmän käynnistysvaiheessa ennen 1 päivää tammikuuta 2010 syntyneiden eläinten yksilöllisten koodien kirjaamisessa siirtoasiakirjoihin.
- (13) Asetuksen (EY) N:o 21/2004 liitteen C osassa vahvistetaan, mitkä tiedot on ilmoitettava siirtoasiakirjassa. Lähötötilalla ei aina ole käytettävissä määräpaikkana olevan tilan tunnistuskoodia. Vaihtoehtoisesti olisi voitava hyväksyä määräpaikkana olevan tilan tai seuraavan eläinten pitäjän nimi ja osoite.
- (14) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 21/2004 olisi muutettava.
- (15) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietoa ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 21/2004 liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä syyskuuta 2008.

Komission puolesta
Androulla VASSILOU
Komission jäsen

LIITE

"LIITE

A. TUNNISTIMET

1. Toimivaltainen viranomainen hyväksyy 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tunnistimet, jotka on suunniteltava niin, että ne
  - a) takaavat ainakin yhden näkyvän ja yhden elektronisesti luettavan merkin;
  - b) pysyvät kiinni eläimessä sitä vahingoittamatta; sekä
  - c) on helppo erottaa elintarvikeketjusta.
2. Tunnistimessa on oltava esillä koodi, josta ilmenevät seuraavat tiedot esitettyssä järjestyksessä:
  - a) ISO-standardiin 3166 perustuva kaksikirjaiminen tai kolminumeroinen koodi ⁽¹⁾ jäsenvaltiolle, jossa tila, jolla eläin ensimmäisen kerran varustettiin tunnistimella, sijaitsee (maakoodi);
  - b) enintään 12-numeroinen eläimen yksilöllinen koodi.

Edellä a ja b kohdassa tarkoitettujen koodien lisäksi ja edellyttäen, ettei niiden luettavuus kärsi, toimivaltainen viranomainen voi antaa pitäjälle luvan käyttää viivakoodia ja lisätä täydentäviä tietoja.

⁽¹⁾

Itävalta	AT	040
Belgia	BE	056
Bulgaria	BG	100
Kypros	CY	196
Tšekki	CZ	203
Tanska	DK	208
Viro	EE	233
Suomi	FI	246
Ranska	FR	250
Saksa	DE	276
Kreikka	EL	300
Unkari	HU	348
Irlanti	IE	372
Italia	IT	380
Latvia	LV	428
Liettua	LT	440
Luxemburg	LU	442
Malta	MT	470
Alankomaat	NL	528
Puola	PL	616
Portugali	PT	620
Romania	RO	642
Slovakia	SK	703
Slovenia	SI	705
Espanja	ES	724
Ruotsi	SE	752
Yhdistynyt kuningaskunta	UK	826

3. Asetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla ensimmäisillä tunnistimilla on oltava joko a tai b kohdassa tarkoitettut ominaisuudet:
- a) elektronisena tunnistimena pötsibolus tai elektroninen korvamerkki, jolla on 6 kohdassa mainitut tekniset ominaisuudet; tai
  - b) korroosionkestävästä materiaalista valmistettu korvamerkki, jota on mahdoton väärentää ja joka on helposti luettavissa eläimen koko elinajan; korvamerkki ei saa olla uudelleenkäytettävä ja 2 kohdassa tarkoitettujen koodien poistamisen on oltava mahdotonta.
4. Asetuksen 4 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuilla toisilla tunnistimilla on oltava seuraavat ominaisuudet:
- a) 3 kohdan a alakohdan mukaisesti tunnistetuilla eläimillä:
    - i) korvamerkki, jolla on 3 kohdan b alakohdassa mainitut ominaisuudet, tai
    - ii) vuohiseen kiinnitetty merkki, jolla on 3 kohdan b alakohdassa mainitut korvamerkin ominaisuudet, tai
    - iii) tatuointi, ei kuitenkaan yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetuilla eläimillä;
  - b) 3 kohdan b alakohdan mukaisesti tunnistetuilla eläimillä:
    - i) elektroninen tunnistin, jolla on 3 kohdan a alakohdassa mainitut ominaisuudet, tai
    - ii) eläimillä, joita ei ole tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan, elektronisena tunnistimena vuohiseen kiinnitettävä elektroninen merkki tai injektoitava transponderi, jolla on 6 kohdassa mainitut tekniset ominaisuudet, tai
    - iii) tilanteissa, joissa elektroninen tunnistus ei 9 artiklan 3 kohdan nojalla ole pakollista:
      - korvamerkki, jolla on 3 kohdan b alakohdassa mainitut ominaisuudet,
      - vuohiseen kiinnitetty merkki, jolla on 3 kohdan b alakohdassa mainitut korvamerkin ominaisuudet, tai
      - tatuointi.
5. Asetuksen 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu järjestelmä edellyttää eläinten tunnistusta tilakohtaisesti ja yksilöllisesti, ja siinä määrätään toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa, tarttuvien eläintautien hallitsemiseksi, tilojen välistä jäljitettävyyttä vaarantamatta suoritettavasta korvaamismenettelystä tilanteissa, joissa tunnistimesta on tullut lukukelvoton tai se on kadonnut, ja järjestelmä mahdollistaa eläinten siirtojen jäljittämisen kansallisella alueella samaa tarkoitusta varten.
6. Elektronisilla tunnistimilla on oltava seuraavat tekniset ominaisuudet:
- a) niiden on oltava ainoastaan luettaviksi tarkoitettuja passiivisia transpondereita, joissa käytetään HDX- tai FDX-B-tekniologiaa ja jotka ovat ISO-standardien 11784 ja 11785 mukaisia;
  - b) niiden on oltava luettavissa sellaisten lukulaitteiden avulla, jotka ovat ISO-standardin 11785 mukaisia ja joilla voidaan lukea HDX- ja FDX-B- transpondereita;
  - c) lukuäisyyden on oltava
    - i) vähintään 12 cm korvamerkeillä ja vuohiseen kiinnitetyillä merkeillä, jotka luetaan kannettavalla lukulaitteella,
    - ii) vähintään 20 cm pötsiboluksilla ja injektoitavilla transpondereilla, jotka luetaan kannettavalla lukulaitteella,
    - iii) vähintään 50 cm kaikytyypisillä tunnistimilla, jotka luetaan kiinteällä lukulaitteella.

7. Asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tunnistusmenetelmä on seuraava:

- a) eläimet merkitään toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä, yhteen korvaan kiinnitettävällä korvamerkillä;
- b) korvamerkin on oltava korroosionkestävää materiaalia, mahdoton väärentää ja helposti luettavissa, se ei saa olla uudelleenkäytettävä ja siinä olevien koodien poistamisen on oltava mahdotonta;
- c) korvamerkissä on oltava vähintään seuraavat tiedot:
  - i) kaksikirjaiminen maakoodi ⁽¹⁾ sekä
  - ii) syntymätilan tunnistuskoodi tai eläimen yksilöllinen koodi, jonka perusteella syntymätila voidaan päätellä.

Kyseistä vaihtoehtoista menettelyä käyttävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle ja muille jäsenvaltioille 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa komiteassa.

Jos tämän kohdan mukaisesti tunnistettuja eläimiä pidetään yli kahdentoista kuukauden ikäisiksi tai jos ne on tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan tai kolmansiin maihin vietäviksi ja niitä molemmissa tapauksissa pidetään edelleen syntymätilalla, ne on tunnistettava 1–4 kohdan mukaisesti ennen viemistä tilalta.

B. TILAREKISTERI

1. Alkaen 9 päivästä heinäkuuta 2005 tilarekisterissä on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- a) tilan tunnistuskoodi;
- b) tilan osoite ja tilan maantieteelliset koordinaatit tai tilan sijaintia koskevat vastaavat maantieteelliset tunnisteet;
- c) tuotantosuunta;
- d) 7 artiklassa tarkoitetun viimeisimmän eläinlaskennan tulos ja laskennan suorittamispäivä;
- e) pitäjän nimi ja osoite;
- f) siirrettäessä eläimiä tilalta:
  - i) kuljettajan nimi,
  - ii) sen ajoneuvo-osan rekisterinumero, jossa eläimet ovat,
  - iii) määräpaikkana olevan tilan tunnistuskoodi tai nimi ja osoite tai jos eläimet viedään teuraaksi, teurastamon tunnistuskoodi tai nimi sekä lähtöpäivä
- tai 6 artiklassa tarkoitetun siirtoasiakirjan kaksoiskappale taikka oikeaksi todistettu jäljennös;
- g) tilalle saapuvista eläimistä lähtötilan tunnistuskoodi sekä saapumispäivä;
- h) tiedot mahdollisista korvaavista tunnistimista.

2. Alkaen 31 päivästä joulukuuta 2009 tilarekisterissä on oltava vähintään seuraavat ajantasaiset tiedot kustakin kyseisen päivän jälkeen syntyneestä eläimestä:

- a) eläimen tunnistuskoodi;
- b) syntymätilalla syntymävuosi ja tunnistuspäivä;
- c) eläimen kuolinkuukausi ja -vuosi tilalla;
- d) rotu ja genotyyppi, jos tiedossa.

Kuitenkin A jakson 7 kohdan mukaisesti tunnistettujen eläinten osalta tämän kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut tiedot on annettava kustakin eläinerästä, joka muodostuu samat tunnistetiedot omaavista eläimistä, ja myös erään kuuluvien eläinten lukumäärä on ilmoitettava.

3. Tilarekisterissä on ilmoitettava rekisterin tarkastaneen toimivaltaisen viranomaisen nimetyn tai hyväksytyen edustajan nimi ja allekirjoitus sekä tarkastuspäivä.

C. SIIRTOASIAKIRJA

1. Eläinten pitäjän on täytettävä siirtoasiakirja toimivaltaisen viranomaisen laatiman mallin mukaisesti. Siihen on sisällyttävä vähintään seuraavat tiedot:

- a) tilan tunnistuskoodi;
- b) pitäjän nimi ja osoite;
- c) siirrettyjen eläinten kokonaismäärä;
- d) määräpaikkana olevan tilan tai seuraavan eläinten pitäjän tunnistuskoodi tai nimi ja osoite tai, jos eläimet viedään teuraaksi, teurastamon tunnistuskoodi tai nimi ja sijainti, tai siirtolaiduntamisen osalta määräpaikka;
- e) kuljetusvälinettä ja kuljettajaa, mukaan lukien kuljettajan toimiluvan numero, koskevat tiedot;
- f) lähtöpäivä;
- g) pitäjän allekirjoitus.

2. Alkaen 1 päivästä tammikuuta 2011 siirtoasiakirjaan on merkittävä tämän jakson 1 kohdassa vahvistettujen tietojen lisäksi yksilöllinen tunnistuskoodi kullekin A jakson 1–6 kohdan mukaisesti tunnistetulle eläimelle.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei kuitenkaan ole pakollista ilmoittaa 31 päivänä joulukuuta 2009 ja sitä ennen syntyneistä eläimistä

- a) siirrettäessä eläimiä teurastamoon joko suoraan tai ohjausmenettelyllä, joka estää niiden lähettämisen myöhemmin jollekin toiselle tilalle;
- b) 31 päivään joulukuuta 2011 asti kaikkien muiden siirtojen yhteydessä.

D. ATK-POHJAINEN TIETOKANTA

1. Atk-pohjaisessa tietokannassa on oltava kustakin tilasta vähintään seuraavat tiedot:

- a) tilan tunnistuskoodi;
- b) tilan osoite ja tilan maantieteelliset koordinaatit tai sen sijaintia koskevat vastaavat tunnisteen;
- c) pitäjän nimi ja osoite ja toimiala;
- d) eläinlajit;
- e) tuotantosuunta;
- f) 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun eläinlaskennan tulos ja laskennan suorittamispäivä;
- g) toimivaltaiselle viranomaiselle varattu tietokenttä, johon viranomainen voi lisätä eläinten terveyteen liittyviä tietoja, esimerkiksi siirtorajoitukset, tilan terveysaseman tai muita yhteisön tai kansallisen ohjelman kannalta merkityksellisiä tietoja.

2. Asetuksen 8 artiklan mukaisesti tietokantaan on merkittävä kaikki eläinten siirrot.

Merkinnässä on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- a) siirrettävien eläinten määrä;
  - b) lähtötilan tunnistuskoodi;
  - c) lähtöpäivä;
  - d) vastaanottavan tilan tunnistuskoodi;
  - e) saapumispäivä.”
-